

KLIMATY

Nr 155 / 12 lutego 2012

ISSN 2080-0010

VI Niedziela Zwykła

ŚW. ANNY

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Kpł 13,1-2.45-46

Tak powiedział Pan do Mojżesza i Aarona: Jeżeli u kogoś na skórze ciała pojawi się nabrzmienie albo wysypka, albo biała plama, która na skórze jego ciała jest oznaką trądu, to przyprowadź go do kapłana Aarona albo do jednego z jego synów kapłanów.

Trędowaty, który podlega tej chorobie, będzie miał rozerwane szaty, włosy w nieładzie, brodę zasłoniętą i będzie wołać: Nieczysty, nieczysty!

Przez cały czas trwania tej choroby będzie nieczysty. Będzie mieszkał w odosobnieniu. Jego mieszkanie będzie poza obozem.

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 32,1-2.5.11

Refren:

Tyś jest ucieczką i moją radością.

Szczęśliwy człowiek, któremu odpuszczona została nieprawość, a jego grzech zapomniany.

Szczęśliwy ten, któremu Pan nie poczytuje winy, a w jego duszy nie kryje się podstęp.

Grzech wyznałem Tobie i nie ukryłem mej winy.

Rzekłem:

„Wyznamę mą nieprawość Panu”, a Ty darowałaś niegodziwość mego grzechu.

Cieszcie się i weselcie w Panu, sprawiedliwi, radośnie śpiewajcie wszyscy prawego serca.

DRUGIE CZYTANIE

1 Kor 10,31-11,1

Czy jecie, czy pijecie, czy cokolwiek innego czynicie, wszystko na chwałę Bożą czyńcie. Nie bądźcie zgorszeniem ani dla Żydów, ani dla Greków, ani dla Kościoła Bożego, podobnie jak ja, który się staram przypodobać wszystkim pod każdym względem nie szukając własnej korzyści, lecz dobra wielu, aby byli zbawieni. Bądźcie naśladowcami moimi, tak jak ja jestem naśladowcą Chrystusa.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Mt 4,23

Jezus głosił Ewangelię o królestwie i leczył wszelkie choroby wśród ludu.

EWANGELIA

Mk 1,40-45

Pewnego dnia przyszedł do Jezusa trędowaty i upadając na kolana, prosił Go: Jeśli chcesz, możesz mnie oczyścić. Zdjęty litością, wyciągnął rękę, dotknął go i rzekł do niego: Chcę, bądź oczyszczony!

Natychmiast trąd go opuścił i został oczyszczony. Jezus surowo mu przykazał i zaraz go odprawił, mówiąc mu: Uważaj, nikomu nic nie mów, ale idź pokaz się kapłanowi i złoż za swe oczyszczenie ofiarę, którą przepisał Mojżesz, na świadectwo dla nich. Lecz on po wyjściu zaczął wiele opowiadać i rozgłaszać to, co zaszło, tak że Jezus nie mógł już jawnie wejść do miasta, lecz przebywał w miejscach pustynnych. A ludzie zewsząd schodzili się do Niego.

Oto słowo Pańskie.

KOMENTARZ

Sytuacja osób dotkniętych chorobą trądu, jak słyszeliśmy w czytaniu z Księgi Kapłańskiej, była bardzo trudna. Ze względu na swoją chorobę byli wykluczeni ze społeczności i pozbawieni jakichkolwiek praw. Zepchnięci na margines życia społecznego, doświadczali osamotnienia i pogardy.

Te same przepisy i zwyczaje dotyczące osób trędowatych obowiązywały w czasach Jezusa Chrystusa. Dlatego zuchwała postawa trędowatego, który wbrew wszelkim zasadom przyszedł do Niego, zaskoczyła towarzyszy Nauczyciela. Wiara w uzdrowienie i pragnienie powrotu do normalnego życia były jednak silniejsze niż lęk przed złamaniem prawa. Chory wiedział bowiem, że jeżeli Mistrz z Nazaretu będzie chciał, na pewno go uzdrowi.

Ewangeliczny opis uzdrowienia trędowatego możemy odczytać w sposób symboliczny i odnieść do naszego życia. Czyż nie jest właśnie tak, że przez grzechy wyłączamy się z jedności życia sakramentalnego, a przez grzechy ciężkie – z jedności życia Wspólnoty wierzących?

W takim stanie nie możemy korzystać z pełni darów ofiarowanych przez Chrystusa i stajemy na uboczu życia Kościoła. W pogoni za pozorami szczęścia gubimy prawdziwy cel naszej ziemskiej wędrówki.

Trzeba nam, tak jak ten trędowaty, przyjść do Jezusa, aby otrzymać od Niego łaskę uzdrowienia.

On zawsze na nas czeka i chce, abyśmy stali się czysti. Pytanie tylko, czy wystarczy nam odwagi?

ks. dr Waldemar R. Macko

Giovanni Battista Raimondi, 1540-1630
Uzdrowienie trędowatego, drzeworyt.

Przewodnik po stanach pokusy **cd.**

Pokusa jest naszą codziennością. Jak sobie z nią radzić? Autor „Przewodnika po stanach pokusy” – ks. Krzysztof Wons (SDS) – opiera się na mądrości Słowa Bożego, głównie na 3. rozdziale Księgi Rodzaju, który z wnikliwością ujawnia stany pokusy, którym człowiek podlega, oraz proces kuszenia, w który jest wciągany.

Dzisiaj kolej na:

ROZWAŻANIE 18

POKUSA PRZERZUCANIA WINY

„Mężczyzna odpowiedział: «Niewiasta, którą postawiłeś przy mnie, dała mi owoc z tego drzewa i zjadłem».” /Rdz 3,12/

Co mówi Słowo Boże?

W rozmowie Bóg prowadzi Adama do jego sumienia. W nim bowiem, za fałszywym wstydem i lękiem, człowiek ukrywa prawdę o osobistym grzechu. Wyznanie: „ukryłem się” dotyczy przede wszystkim tego, co dzieje się w sumieniu.

Z psychologicznego punktu widzenia odpowiedź Adama po mistrzowsku oddaje typową reakcję sumienia po grzechu. Bóg ze stanowczą miłością doprowadza go pod wyznanie grzechu: „Czy może zjadłeś z drzewa, z którego ci zakazałem jeść?” Tymczasem Adam odpowiada wymijająco, jakby przeskakuje sedno tematu. Co więcej, w odpowiedzi odchodzi od siebie – podejmuje temat Ewy. Odpowiadając na pytanie Boga, mówi najpierw o niej, nie o sobie. Jest wyraźnie kuszony do przerzucania winy na Ewę, tak jakby chciał powiedzieć, że sam nigdy by się nie posunął do takiego czynu; że to nie był jego pomysł. Lecz na tym nie koniec, przerzucanie winy na innych sięga u Adama wszelkich granic. Jego usprawiedliwianie się staje się szalone. W usprawiedliwianiu siebie staje się perfidny wobec samego Boga – mówiąc o Ewie, dodaje: „którą postawiłeś przy mnie”.

Wymowny jest komentarz midrasza: „Adam jednak się nie przyznał. Zamiast tego okazał Bogu niewdzięczność, nie będąc zadowolonym z podarku – Ewy, sugerując, że Bóg pomylił się, dając mu żonę”. Innymi słowy za całe

nieszczęście odpowiada ostatecznie Bóg. To On – wypomina Adam – dał mu Ewę jako pomoc i przewodnika w grzechu. Tak jakby chciał powiedzieć: „Wybacz Boże, ale to Ty postawiłeś przy mnie tę kobietę, nie wydarzyłoby się nic złego, gdybyś jej nie stworzył”. A przecież ten sam Adam wcześniej zachwycał się darem Ewy, wręcz utożsamiał się z nią: „ta dopiero jest kością z moich kości i ciałem z mego ciała” (Rdz 2,23).

Szukanie winnych w efekcie nic nie daje Adamowi, nie zmienia jego stanu życia. Pismo Święte nie mówi, że wyszedł z ukrycia. Szukanie kozła ofiarnego w Ewie, w Bogu nie uwalnia go od grzechu i lęku, lecz wydaje się je pogłębiać.

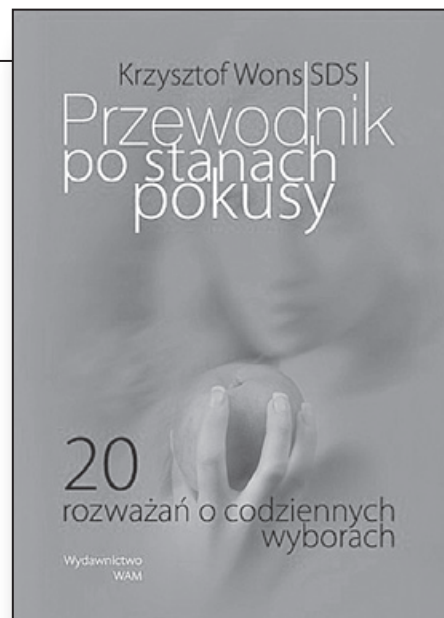
Co to oznacza dla życia?

Słowo Boże odślania prawdę o naszej naturze, pękniętej z powodu grzechu pierworodnego.

Podobnie jak Adam popełniamy grzech, przyznajemy, że wpadliśmy, że zabrudził nas. Jednak w tym wszystkim kreujemy siebie na ofiarę nieszczęścia, na pokrzywdzonych. Chcemy za wszelką cenę uchodzić za czystych. Wybielamy siebie, brudząc innych, obrzucając ich błotem. Jest w nas silna tendencja do hołubienia siebie, do usprawiedliwiania się, przerzucania winy na innych. Im więcej w nas lęku o siebie, tym bardziej próbujemy się bronić, nieraz za wszelką cenę, także za cenę oskarżania innych, łącznie z obwinianiem Boga.

Tłumiąc prawdę o naszej słabości, ulegamy pokusie atakowania innych. Tymczasem każdy grzech rodzi w nas żal do siebie: że daliśmy się zwieść pokusie, że byliśmy łatwowierni, że utraciliśmy naszą czystość. Jest w nas wtedy dużo bólu i gniewu na siebie. Ukrywanie prawdy o osobistym grzechu nie pozwala nam w konsekwencji dopuścić do siebie bólu, uznać go i wyrazić. I wtedy nasz żal i gniew przerzucamy na innych, zwłaszcza na tych, którzy w jakiś sposób przypominają nam o naszym grzechu. Tak rodzi się agresja wobec innych.

Często ofiarą naszej agresji stają się najbliżsi. Boimy się ich bliskości, obnażenia ze słabości przed innymi. Wtedy budujemy mury obronne i zamykamy się.

Im bardziej się zamykamy, tym bardziej stajemy się agresywni. Tworzy się zakłęte koło.

Najczęstszą ofiarą naszej agresji jest Bóg. Boimy się, że wszystko wie, że nie ukryjemy przed Nim naszej słabości. Rodzi się w nas syndrom Adama – rozmawiamy z Bogiem z ukrycia i dajemy Mu do zrozumienia, że to wszystko Jego wina.

Tymczasem niewyznana wina najbardziej uderza w nas samych. Agresja przerzucana na innych wraca do nas w postaci jeszcze większego poczucia winy. Gubimy wtedy wewnętrzną wolność, radość i pokój.

Do rozeznania na modlitwie

W naszej naturze istnieją silne mechanizmy obronne. Najbardziej broniemy się przed uznaniem naszej kruchości. Grzech jest drastycznym znakiem naszej słabości, dlatego trudno nam się przyznać do niego.

Pytajmy siebie: Jak przeżywam moje poczucie winy? Czego jest we mnie więcej: lęku o siebie czy troski o prawdę? Kogo najczęściej obarczam winą za zło w moim życiu?...

„Przewodnik po stanach pokusy” może być dla każdego pomocny w codziennej walce duchowej, zachęcamy do pełnej lektury.

Za tydzień o... pokusie ucieczki od odpowiedzialności.

Opracowali:
Ania i Zbyszek Kozikowscy

Ikonoklaści – obrazoburcy

W ciągu dwóch tysięcy lat istnienia chrześcijaństwa powstało wiele nurtów czy ruchów, które wprowadzały pewne odstępstwa od głównej linii nauczania Kościoła. Odstępstwa te powodowały niejednokrotnie dość burzliwe spory dogmatyczne, a niekiedy wręcz bratobójcze walki.

Jednym z takich ruchów był powstały na terenie Bizancjum w VIII w. *ikonoklazm* (gr. *eikōn* – obraz, *klao* – łamać; obrazoburstwo). Obrazoburcy okazali się nie tylko duchowymi wrogami wszelkich świętych wizerunków i oddawania im czci, ale również przystąpili do fizycznego niszczenia istniejących obrazów i figur.

Nurt ten zapoczątkował cesarz bizantyjski Leon III Izauryjczyk, który w 726 r. usunął znad drzwi pałacu cesarskiego obraz przedstawiający Chrystusa, zastępując go prostym znakiem krzyża. Mając poparcie swoich generałów oraz niektórych wschodnich prowincji państwa, stanął na czele nowego ruchu. Zwolenników nazywano ikonoklastami.

Przeciwników (ikonodulów) stanowili zaś przede wszystkim biskupi i mnisi, którzy cieszyli się bardzo mocnym poparciem wśród prostego ludu. Niektórzy z nich potwierdzili swą wiarę męczeństwem.

Do grona obrońców kultu obrazów należał św. Jan Damasceński (ok. 675 – ok. 749), który nauczał: „*Nie czczone materii, ale czone Stwórcę materii, który dla mnie stał się materią, przyjął życie w materii i przez materię dokonał mego zbawienia*”. Pisał również: „*Ponieważ mamy podwójną naturę, będąc złożeni z duszy i ciała, nie możemy dotrzeć do rzeczy duchowych w oderwaniu od cielesnych*”. Uznawał zatem ogromną rolę materii w naszej drodze do zbawienia wiecznego. W 1890 r. papież Leon XIII ogłosił go doktorem Kościoła powszechnego.

Ten gwałtowny konflikt trwał z przerwami ponad sto lat. W 843 r. zakończył się ostatecznym zwycięstwem ikonodulów. Jednocześnie był to jedyny tak długi okres w historii Kościoła powszechnego, w którym spierano się nad miejscem obrazów i figur w chrześcijaństwie i ich kultem.

Zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia sporu miał zwołany do Konstantynopola, a następnie przeniesio-

Sobór Nicejski II, obraz olejny V.I. Surikowa, 1876r.

ny do Nicei* sobór powszechny. Jego głównym celem było ustalenie zasad kultu obrazów w Kościele. „*Kult obrazów należy do trwałej tradycji Kościoła*” – głosiło postanowienie Soboru Nicejskiego II. Ojcowie Kościoła zgromadzeni na soborze nauczali ponadto, że obrazy mają wartość poznawczą, gdyż ukazują dzieje wiary chrześcijańskiej, oraz duchową, gdyż „*zachęcają do wspomnienia i umiłowania pierwowzórów oraz do oddawania im czci*”.

Sobór Nicejski II wywarł olbrzymi wpływ na późniejszy rozwój sztuki europejskiej, dając jej motywację do dalszego rozkwitu w średniowieczu, renesansie i baroku. Praktycznie do dziś wpływ ten można odczuć, szczególnie w sztuce wywodzącej się z katolicyzmu i prawosławia.

Ojciec Święty Jan Paweł II bardzo cenil postanowienia Soboru Nicejskiego II i na jego 1200-lecie tak pisał o obrazach w encyklice „*Redemptoris Mater*”: „*Maryja bywa na nich przedstawiana jako tron Boży niosący Pana i podający Go ludziom (Theotokos) lub jako droga, która wiedzie do Chrystusa i ukazuje Go ludziom (Hodigitria), lub jako modląca się Orędowniczka i znak Bożej obecności na drodze wiernych, aż do dnia Pańskiego (Deisis), lub jako Opiekunka okrywająca ludy swym płaszczem (Pokrov), czy to jako Miłosierna i najczulsza Dziewica (Eleousa). Zwykle bywa przedstawiana wraz z Synem, Dzieciątkiem Jezus w ramionach: właśnie to odniesienie do Syna wstawia Matkę. Czasem obejmuje Go z czułością (Glykofilusa), kiedy indziej hieratyczna, zdaje się być pogrążona w kontemplacji Tego, który jest Panem dziejów... Najświętsza Panna jaśnieje na tych obrazach jako zwierciadło Bożego piękna, mieszkanie odwiecznej Mądrości, Osoba modląca się, Ikona chwały*”.

Dlatego też ikony – obrazy przedstawiające Chrystusa, Maryję czy innych świętych to nie tylko materia, płótno i farba, ale przede wszystkim Duch Boży i Jego tajemnice, które pomagają nam w modlitwie dotrzeć do Tych, którzy na nich widnieją.

W XVI w. ruch ten powrócił na scenę religijną Europy poprzez protestantyzm, powstały po wystąpieniu Marcina Lutra.

Podczas rozruchów wywołanych przez ikonoklastów – obrazoburców w Niderlandach (Holandia, Belgia), w 1566 r., zwolennicy reformacji, przede wszystkim kalwini, uzbrojeni w łomy i młoty, dokonali zniszczeń w wielu katolickich kościołach i klasztorach. Miastami, w których ucierpiało najwięcej świątyń były: Antwerpia, Gandawa, Melechen, Amsterdam czy Utrecht.

Również współcześnie obrazy, figury... ubogo zdobią ściany świątyń wyznań protestanckich. W przeciwieństwie do naszych, katolickich, w których, zwłaszcza w barokowych, zobaczymy wiele dzieł sztuki, gromadzonych przez pokolenia wiernych.

Krzysztof Kanabus

* Nicea – miasto położone niedaleko Konstantynopola, na azjatyckim brzegu cieśniny Bosfor (Obecnie Iznik w Turcji).

Księgarenka parafialna

EFFATY

w prawym przedsiönku świątyni.

Oprócz książek można tu zakupić:

- kalendarze • świece • kartki okolicznościowe • ozdoby • różańce
- medaliki i inne dewocjonałia.

Siostry pracują na wielu frontach

Zgromadzenia żeńskie prowadzą w Polsce prawie 1200 placówek wychowawczych i leczniczych. Pod ich opieką pozostaje 21 tys. przedszkolaków, a 11,5 tys. młodzieży kształci się w różnego typu szkołach zakonnych.

Niemal pół miliona dzieci i młodzieży jest kształconych przez zakonne katechetki. Na terenie kraju siostry prowadzą 65 domów rekolekcyjnych oraz 61 domów wypoczynkowych dla świeżaków. Opiekują się chorymi i starszymi.

Domeną zakonnice są zakłady opiekuńczo-lecznicze dla dorosłych. W Polsce jest takich 29 oraz 5 dla dzieci. Z ich pomocy korzysta około 11 tys. podopiecznych.

Jeśli chodzi o szkolnictwo, siostry zakonne prowadzą 21 szkół podstawowych, 31 gimnazjów, 25 liceów ogólnokształcących, 4 technika oraz 4 szkoły zasadnicze i 18 specjalnych. Ponadto zapewniają uczennicom z małych miejscowości zamieszkanie w jednej z 26 burs czy 20 internatów oraz studentkom w 18 akademikach. Zajmują się również tzw. trudną młodzieżą w 37 ośrodkach wychowawczych, 9 szkolno-wychowawczych oraz w 8 resocjalizacyjnych.

Trudnią się też haftowaniem szat liturgicznych czy kościelnych sztandarów. W Polsce działa 30 pracowni haftu i szycia.

Żeńskie zgromadzenia na terenie kraju liczą obecnie 19 642 siostry profeski (po ślubach) oraz 355 nowicjuszek i 211 postulantek – w sumie ponad 20 tys. kobiet. 8,7 tys. z nich przeszło już na emeryturę lub rentę.

3,2 tys. zakonnice to katechetki, 1,5 tys. niesie pomoc chorym i cierpiącym, pracując w charakterze leciarek, pielęgniarek i opiekunek środowiskowych. Około 300 angażuje się w duszpasterstwo rekolekcyjne i różnego rodzaju poradnictwo: psychologiczne, pedagogiczne oraz na rzecz rodzin. W ostatnich latach coraz aktywniej organizują się (w Polsce i w strukturach międzynarodowych), aby przeciwdziałać współczesnym formom handlu kobietami.

VIII Konkurs Papieski

Po raz kolejny Instytut Tertio Millennio zaprasza wszystkich uczniów szkół ponadgimnazjalnych do udziału w Konkursie Papieskim, który rozpoczął się 8 lutego. Na najlepszych czekają cenne nagrody: 10 wycieczek do Rzymu, sprzęt elektroniczny i książki.

W dotychczasowych konkursach udział wzięło blisko 25 tys. osób z całej Polski. Aby do nich dołączyć, należy wejść na stronę: www.konkurspapieski.pl, w zakładce „Materiały” wybrać jedną z trzech ścieżek, zapoznać się z zamieszczonymi tam materiałami, a następnie – do 8 marca – rozwiązać quiz internetowy, składający się z 20 pytań. Jest to rozgrzewka przed prawdziwą rywalizacją i wyjazdem do Rzymu.

Po przejściu kolejnego etapu (testu internetowego, składającego się z 60 pytań) uczestnicy staną przed szansą, by podzielić się swoimi przemyśleniami na temat tekstów Jana Pawła II, a także spostrzeżeniami związanymi z otaczającym ich światem. W domowym zaciszu stworzą eseje na zaproponowane przez organizatora tematy.

50 najlepszych autorów zostanie zaproszonych na finały w 10 polskich miastach, gdzie broniąc swych prac przed komisjami, powalczą o nagrodę główną. 10 zwycięzców wyjedzie do Rzymu.

Harmonogram:

- etap I – quiz (8 lutego – 8 marca),
- etap II – test (22 marca),
- etap III – przygotowanie eseju (28 marca – 19 kwietnia),
- Etap IV – obrona eseju przed komisją ekspertów (19 maja).

Wyniki konkursu zostaną przedstawione w dniu obrony esejów, podczas uroczystej gali finałowej.

- Nagroda główna: 10 wycieczek do Rzymu.
- Nagroda dla najlepszej szkoły.
- Nagroda specjalna dla najlepszego opiekuna, zarejestrowanego w serwisie Konkursu.

Pielgrzymka w rok po beatyfikacji Jana Pawła II

Kard. Stanisław Dziwisz, metropolita krakowski, oraz franciszkański Komisarjat Ziemi Świętej organizują archidiecezjalną pielgrzymkę do ziemskiej ojczyzny Jezusa. Będzie ona dziękczynieniem za dar beatyfikacji Jana Pawła II.

Pielgrzymka odbędzie się od 16 do 23 kwietnia br. W ten sposób Archidiecezja Krakowska, pod przewodnictwem swego metropolity, pragnie podziękować Bożej Opatrzności za dar beatyfikacji papieża Polaka oraz wypraszać Jego rychłą kanonizację.

Cena wyjazdu wynosi 600 zł i 960 USD (dopłata za pokój jednoosobowy – 250 USD).

Osoby, które ukończyły 65 lat oraz przewlekłe chore, zobowiązane są do wykupienia dodatkowego ubezpieczenia w wysokości 200 zł.

Informacje i zapisy:

Fundacja Komisarjat Ziemi Świętej
ul. Reformacka 4, 31-012 Kraków,
tel. 12 421 68 06, tel. kom. 666 398 214,
www.terrasancta.pl,
e-mail: biuro@terrasancta.pl
Koordynatorem pielgrzymki jest
ks. Robert Pietrzyk.

Prześladowania religijne w PLL „LOT”?

Od 1 marca pracownicy Polskich Linii Lotniczych mają zakaz noszenia symboli religijnych w widocznym miejscu. Łańcuszki z krzyżem są zabronione!

Jeden z pracowników zastanawia się, czy wolno mu posiadać i czytać Nowy Testament, gdy będzie na służbie. Dotychczas zawsze nosił go ze sobą i w wolnych chwilach, pomiędzy lotami, czytał.

Prześladowania religijne w samolotach LOT-u nie są niczym szokującym w zlaicyzowanej do granic absurdu Europie. Kilka lat temu głośno było o stewardesie British Airways, która została wysłana na przymusowy urlop z powodu krzyżyka na szyi. Skończyło się procesem sądowym i wycofaniem się brytyjskiej linii z zakazu. Sprawa ta wywołała lawinę protestów wśród chrześcijan.

MODLITWA UWIELBIENIA

Parafialna grupa **Odnowy w Duchu Świętym**
zaprasza na **modlitwę uwielbienia** – w piątek, 17 lutego, o godz. 19.00.
Spotkanie modlitewne odbędzie się
w sali nad Salonikiem (w dzwonnicy).

Łaska, której doświadczamy we wspólności, to poznanie miłości Boga. Zapraszamy na spotkanie modlitewne, gdzie przeżywamy żywą więź z Jezusem i Duchem Świętym poprzez uwielbienie, dziękczynienie i rozważanie Słowa Bożego.

Zapraszamy serdecznie do wspólnej modlitwy!

SALONIK WILANOWSKI

Z wielką przyjemnością
zapraszamy do odwiedzenia
wystawy

**ARTYSTÓW MIESZKAJĄCYCH
I TWORZĄCYCH W NASZEJ
PARAFII.**

Są profesjonalistami lub amato-
rami, uprawiają różne dziedziny
sztuki bądź rękodzieła.

Przez najbliższe tygodnie,
do końca lutego, w dzwonnicy
będzie można zobaczyć:

- fotografie -

BARBARY DOBRZAŃSKIEJ

- obrazy olejne -

WOJCIECHA HAWRYŁKIEWICZA

- kwiaty z bibułki -

JANINY KANABUS

- pastele -

MALGORZATY KĘPKI

- grafiki -

EWY KLEIN WASSINK

- hafty -

CECYLII KRAJEWSKIEJ

- porcelanę -

KRYSTYNY KRUSZEWSKIEJ

- obrazy olejne -

S. TOBIASZY RYDZEWSKIEJ

- biżuterię -

ANNY SMILE

- grafiki -

**ALEKSANDRY, ANNY i JULII
TRZEVIK**

- obrazy olejne -

IRENY WIŚNIEWSKIEJ

Autorom prac dziękujemy za
udział w wystawie, a wszystkim
odwiedzającym życzymy wielu
artystycznych wrażeń.

GORĄCO ZAPRASZAMY!

Organizatorki wystawy

KĄCIK DLA DZIECI

ZADANIE:

Wykonaj polecenia. Poszczególne hasła
utworzą nazwy czterech form modlitwy.

a) Skreśl co drugą literę.

~~M~~ ~~W~~ ~~O~~ ~~R~~ ~~D~~ ~~T~~ ~~L~~ ~~Y~~ ~~I~~ ~~U~~ ~~T~~ ~~I~~ ~~W~~ ~~O~~ ~~A~~
U H W J I K E M L C B D I A E Z N W I R A S

b) Wykreśl imiona ewangelistów.

Pozostałe litery (czytane poziomo) utworzą rozwiązanie.

M	O	D	M	A	R	E	K	L	I	T
W	J	A	N	A	D	Z	I	E	K	C
Z	Y	Ł	U	K	A	S	Z	N	I	E
N	M	A	T	E	U	S	Z	I	A	.

c) Zastąp cyfry literami.

5	1	2	8	14	11	15	10				
.....				
3	12	13	6	9	7	10	4	10	16	14	10
.....

1 – O, 2 – D, 3 – P, 4 – G, 5 – M, 6 – E, 7 – Ł,
8 – L, 9 – B, 10 – A, 11 – T, 12 – R, 13 – Z, 14 – I, 15 – W, 16 – N

d) Znajdź początek hasła (dla ułatwienia zaczyna się ono od jednej literki „m”).
Następnie przeskakuj co drugą literę. Powodzenia

P	D	A	N	W	I	T
M	„Dalej, zaprawdę powiadam wam: Jeśli dwaj z was na ziemi zgodnie o coś prosić będą, to wszystkiego użyczy im mój Ojciec, który jest w niebie. Bo gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich.”					A
R						I
P						B
Ó						L
M						M
Ś						D
F	B	Y	M	K	O	S

Mt 18, 19 - 20

Autor kącika dla dzieci: **Maciej Lichota**

VI Niedziela Zwykła, 12 lutego 2012 r.

- Nieszpory zostaną odprawione dziś, o godz. 17.00.
Po nabożeństwie modlić się będziemy za zmarłych, polecanych w wypominkach rocznych.
- Spotkanie dla kandydatów do bierzmowania odbędzie się dziś, po Mszy św. o godz. 18.00, w kanonii.
- W tym tygodniu – we wtorek, 14 lutego – przypada święto św. Cyryla i Metodego, patronów Europy.
Wszystkim, obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy życzenia błogosławieństwa Bożego oraz wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.
- Taca z dzisiejszej niedzieli zostanie przeznaczona na potrzeby Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Warszawie, które kształci przyszłych kapłanów naszej archidiecezji.
- Kontynuujemy wizytę duszpasterską w naszej parafii.
W tym tygodniu odwiedzimy rodziny mieszkające przy następujących ulicach:
 - poniedziałek, 13 lutego – ul. Kosiarzy nr 37 (kl. V-IX),
ul. Królewicza Jakuba 2 do 6A (numery parzyste);
 - wtorek, 14 lutego – ul. Królewicza Jakuba 8 do 58 (numery parzyste);
 - środa, 15 lutego – ul. Królewicza Jakuba 1 do 51A (numery nieparzyste);
 - czwartek, 16 lutego – ul. Królewicza Jakuba 60 do 84 (numery parzyste);
 - piątek, 17 lutego – ul. Królewicza Jakuba 65 do 105 (numery nieparzyste);
 - sobota, 18 lutego – ul. Królewicza Jakuba 86 do końca (numery parzyste)
oraz ul. Lentza 2B do 19 i nr 35 (kl. I i II).

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca

od 15.01.2012 do 19.02.2012

**Aby dar modlitwy był chętnie
i z miłością wykorzystywany
nie tylko dla siebie,
ale i dla innych.**

Zachęcamy i zapraszamy do modlitwy różańcowej w parafialnej wspólnocie Kół Żywego Różańca. Aby Róże Różańcowe mogły trwać na wspólnej modlitwie, bardzo potrzebni są nowi członkowie.

Spotkania odbywają się w każdą trzecią niedzielę miesiąca o godz. 16.00, w kanonii.

Serdecznie zapraszamy również młodych.

„Szczęść Boże”

WSPOMÓŻ RENOWACJĘ KOŚCIOŁA św. ANNY w Wilanowie

KONTO FUNDACJI:

36 2490 0005 0000 4530 3780 8094

Alior Bank
Al. Jerozolimskie 94,
00-807 Warszawa

**Wszystkim ofiarodawcom Serdecznie
Bóg zapłać!**

Fotoreportaże z renowacji publikujemy
na stronach internetowych.

www.fundacja-wilanow.pl

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-496 Warszawa

tel./fax 22 842 18 01

(tel. czynny od poniedziałku do piątku
w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00

wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

Kredyt Bank SA Filia nr2 w Warszawie - V O/Warszawa,

ul. Kosiarzy 37, 02-953 Warszawa

Nr rachunku: 62 1500 1272 1212 7002 4425 0000

Internet: www.parafiawilanow.pl

e-mail: parafiawilanow@warszawa.opoka.org.pl

- Wydawca

MODLITWA SERCA

Proszę Cię, Boże...

Proszę Cię Boże
o chwilę ciszy,
w której poznamy się bliżej.

Chwilę,
która będzie wiecznością
dla mnie i dla Ciebie.

Ciszę,
w której usłyszę
Twój głos.

Proszę Cię Boże
o moment
bycia z Tobą.

Moment,
który stanie się
nieskończonością.

Amen